

Arrest

nr. 59 611 van 13 april 2011
in de zaak RvV X/ IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 29 december 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 1 december 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 14 februari 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 maart 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat J. TIELEMAN loco advocaat T. MITEVOY en van attaché G. DESNYDER, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Nigeriaanse nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn uit Irrua (Edo State). U bent een etnische Esan en een christen van de pinksterbeweging. Begin jaren negentig was u samen met uw kozijn lid van de National Republican Convention in Irrua en hielp u campagne voeren voor de verkiezingen in 1993. De toenmalige tegenstanders van de Social Democratic Party (SDP) waren echter verontrust omwille van de corruptie die jullie aan het licht brachten en uw kozijn werd door hen vermoord. Hierop besloot u uit Irrua te vluchten en naar uw vader in Angwar Zot (Plateau State) te gaan en hem te helpen bij zijn landbouwactiviteiten. Eind 1993 ontmoette u in het dorp een moslimmeisje genaamd (S.G.S.) en begon een relatie met haar. In 1995 kwam (S.) bij u wonen en kregen jullie tweelingdochters. Haar vader, (A.G.S.), een politicus van de regerende People's Democratic Party (PDP), was niet akkoord met het feit dat zijn dochter een relatie had met een christen en in 2005 stuurde hij zijn militie naar uw huis om u aan te vallen en uw vrouw te ontvoeren. U

ging naar de politie maar die ondernam niets omdat uw schoonvader een machtig politicus was. In 2007 nodigde (A.) u en uw broer uit in zijn huis in Kura-Karama en deed u een voorstel om u te bekeren naar de islam en u samen met uw broer aan te sluiten bij zijn militie. U weigerde omdat u een trouwe christen bent en niet wilde behoren tot een organisatie die tegen de wil van God is. U keerde terug naar Angwar Zot en uw broer besloot naar Jos te vluchten. In november 2008 braken er in Jos rellen uit tussen moslims en christenen. De tweede dag werd ook uw dorp Angwar Zot aangevallen waarbij uw vader een beenwonde opliep waaraan hij een maand later stierf. Op 17 januari 2010 brak er in de regio een nieuwe crisis tussen moslims en christenen uit, waarbij het middelpunt van de gevechten ditmaal in Kura-Karama lag. Na enkele dagen kon het Joint Task Force de orde herstellen, maar enkele maanden later op 8 maart 2010 werd Angwar Zot 's nachts aangevallen. Ze kwamen ook uw huis binnen, maar u kon vluchten. Toen u de volgende morgen – nadat de rust was weergekeerd – naar uw huis ging zag u dat het compleet vernield was en besloot u naar Jos te gaan en u schuil te houden in het huis van uw broer. Op 7 juni 2010 hoorden jullie buiten een luide knal. Uw broer deed de deur open waarop er mensen in politie-uniform binnenkwamen en vroegen waar u was. Toen uw broer probeerde te verhinderen dat de mannen naar de kamer gingen waar u zich bevond, werd hij doodgeschoten. U vluchtte via een andere uitgang naar buiten en ging naar Bauchi Road. Daar vond u transport naar Lagos en ging naar de verblijfplaats van (D.), een bevriende luitenant van de militaire luchtmacht. Nadat u hem vertelde wat er gebeurd was verstopte hij u in de militaire barakken en begon hij uw vertrek uit Nigeria voor te bereiden. Op 9 juli 2010 reisde u in het gezelschap van een onbekende man naar België waar u de volgende dag aankwam. Op 13 juli 2010 vroeg u in België asiel aan.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen onvoldoende elementen hebt aangehaald waaruit blijkt dat u uw land heeft verlaten uit een 'gegronde vrees voor vervolging' zoals bedoeld in de Vluchtelingconventie van Genève of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming of dat u zich kan beroepen op bedoelde vrees of risico in geval van een eventuele terugkeer naar uw land.

U stelde dat u Nigeria hebt verlaten omdat u er om politieke en religieuze redenen vervolgd werd. U vreesde enerzijds het religieuze geweld tussen moslims en christenen in uw streek. Daarnaast vreesde u net als uw broer gedood te worden door (A.), de vader van uw partner (S.) (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal dd. 19 november 2010, hierna CGVS, p.5).

Vooreerst dient gesteld te worden dat uw verklaringen met betrekking tot uw beweerde vervolging door (A.G.S.) niet geloofwaardig zijn.

U verklaarde dat u vervolgd wordt door (A.), omdat hij u, een christen, niet kon aanvaarden als de man van zijn dochter, een moslima (CGVS, p. 5).

U stelde dat u een eerste keer door (A.) werd aangevallen in 2005, waarbij hij (S.) meenam (CGVS, p.5). Vooreerst dient te worden gewezen op het feit dat u reeds sinds 1993 een relatie heeft met (S.) en u gedurende tien jaar effectief samenwoonde met haar en jullie kinderen (CGVS, p.3). Het is bevreemdend dat de vader meer dan tien jaar niets ondernam, om u daarna plotseling aan te vallen en zijn dochter van u af te nemen, des te meer daar het hier om een situatie ging die al jarenlang bestond en waar hij reeds vanaf het begin tegen was gekant (CGVS, p.6).

U beweerde dat hij u nadien nog tweemaal in uw dorp liet aanvallen, eind 2008 (CGVS, p.5) en begin 2010 (CGVS, p.6), nadat u in 2007 weigerde in te gaan op zijn eisen, namelijk u te bekeren naar de islam en u aan te sluiten bij zijn militie (CGVS, p.6). Deze aanvallen gebeurden op het moment dat er religieuze rellen plaatsvonden in Jos en omstreken, waaronder uw dorp Angwar Zot, en u beweerde dat (A.) deze gebruikte als dekmantel om u te kunnen vervolgen (CGVS, p.5).

U slaagde er echter niet in aannemelijk te maken dat de door u aangehaalde aanvallen werkelijk gerichte acties waren van (A.) om u te doden. Immers, indien hij u werkelijk dood wilde omdat u zijn voorstel voor tegemoetkoming geweigerd had, is het moeilijk te begrijpen waarom hij zo lang wachtte om u aan te vallen en waarom hij na die mislukte poging opnieuw meer dan een jaar wachtte om u een tweede keer aan te vallen (CGVS, pp.5-6). Uw bewering dat (A.) een dekmantel nodig had, i.e. de religieuze rellen (CGVS, p.5), is bovendien in strijd met uw verklaring dat (A.) en zijn collega-politici, gezien hun machtsposities, de dood van een persoon kunnen bevelen zonder dat ze daarbij strafrechtelijke vervolging vrezen (CGVS, p.5). Tenslotte doet de omvang van de aanval in maart 2010, waarbij drie dorpen gevisieerd werden en meer dan 200 doden vielen (zie landeninformatie) verder twijfelen aan uw bewering dat het hier om gerichte aanvallen op uw persoon ging.

U legde hieromtrent ook een gepubliceerde foto neer die, volgens u verklaringen, genomen werd door onbekenden toen u op 8 maart 2010 voor uw afgebrande huis in Angwar Zot stond (zie

documenten, nr.1). Indien u daadwerkelijk de persoon op de foto bent – ondanks sommige gelijkenissen staat de kwaliteit van de foto niet toe om dit met zekerheid te zeggen (zie landeninformatie)– bevestigt dit hoogstens het feit dat u getuige was van het geweld in maart 2010. Het bewijst echter geenszins dat de aanval gepleegd werd door (A.).

Verder beweerde u dat u omwille van uw problemen met (A.) ook vervolgd wordt door andere top PDP-politici, waarmee hij goede banden heeft (CGVS, p.5). Gevraagd waarom u denkt dat ze u vervolgen stelde u dat ze het veiligheidsapparaat controleren en zij betrokken lijken te zijn bij vele van deze aanvallen (CGVS, p.8). Voortgaand op de vaststelling dat u doorheen uw verklaringen geen enkel concreet element kan aanbrengen dat erop wijst dat zij daadwerkelijk achter uw persoon aanzitten, dient te worden gesteld dat uit deze suggestieve verklaringen bezwaarlijk een vrees voor vervolging kan worden afgeleid.

Tenslotte haalde u de dood van uw broer aan, die volgens uw verklaringen in juni 2010 in Jos gedood werd en u daarna besloot te vluchten naar Lagos. U legde echter tegenstrijdige verklaringen af omtrent de omstandigheden van zijn dood. Zo verklaarde u aanvankelijk op het Commissariaat-generaal dat hij op bevel van (A.) vermoord werd (CGVS, p.5), waaruit men kan afleiden dat de mannen de specifieke opdracht hadden om hem te doden. Later stelde u evenwel dat men in feite naar u op zoek was, en uw broer gedood werd omdat hij de toegang tot de kamer waar u zich bevond verhinderde (CGVS, p.7).

Bovendien is het vreemd dat uw broer door (A.) werd vervolgd en al in 2007 voor (A.) was moeten vluchten naar Jos (CGVS, p.2), aangezien het probleem toch tussen u en de (A.) was en uw broer u in 2007 louter vergezeld tijdens uw afspraak met (A.) (CGVS, p.6). Daarnaast is het opmerkelijk dat, indien hij vluchtte 'voor zijn leven' – hij naar het nabijgelegen Jos verhuisde, waar hij slechts een dertigtal kilometer verwijderd was van de woonplaats van (A.) (zie landeninformatie).

Aangaande de gepubliceerde foto die u in dit verband neerlegde, waarop het dode lichaam van uw broer zou te zien zijn (zie documenten, nr.1), dient te worden opgemerkt dat het artikel waarin de foto werd gepubliceerd handelt over de rellen in januari 2010 en gepubliceerd werd in maart 2010 (zie landeninformatie), enkele maanden voor de beweerde dood van uw broer in juni 2010 (CGVS, p.9). Bovendien werd er door u in het bijschrift eerst maart 2010 geschreven en werd dit nadien doorstreept en vervangen door juni 2010. Derhalve is deze foto niet in staat om de ongeloofwaardigheid van uw verklaringen omtrent de dood van uw broer te herstellen.

Uit al het voorgaande blijkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u werkelijk vervolgd werd door (A.) of zijn collega-politici omwille van uw relatie met zijn moslim-dochter en uw weigering om u te bekeren en aan te sluiten bij zijn militie.

Voorts dient te worden gesteld dat u onvoldoende elementen aanhaalt die erop wijzen dat u voor uw problemen geen bescherming zou kunnen krijgen in Nigeria, door uw elders in het land te vestigen.

Zowel de door u ingeroepen vrees voor (A.) als de religieuze rellen in Jos en omstreken zijn plaatselijk van aard en u zou eventuele nieuwe problemen bijgevolg kunnen vermijden door u elders in Nigeria te vestigen. Zo zou u bijvoorbeeld naar Edo State kunnen terugkeren, waar u geboren en opgegroeid bent (CGVS, p.2) en waar uw de Esan een belangrijke etnische groep vormen (zie landeninformatie). Het is ook gelegen is in het zuiden van het land, waar dergelijk religieus geweld veel minder voorkomt (zie landeninformatie). U stelde betreffende hervestiging dat u uw geboorteplaats Irrua in 1993 zou ontvlucht zijn omwille van politieke vervolging door de SDP in het kader van de toenmalige verkiezingen (CGVS, pp.2-3) en u er bijgevolg niet naar terug kan. Niet alleen betreft het hier feiten die 18 jaar geleden plaatsvonden. Het SDP – dat toen de verkiezingen won – werd bovendien spoedig van de macht verdreven door het militaire regime van de toenmalige president Abasha. Pas in 1999 kwam opnieuw een burgerregering aan de macht, zonder de SDP (zie landeninformatie). Aldus kan men stellen dat de huidige politieke situatie en machtsconstellatie grondig verschilt van deze in 1993 en kan men bezwaarlijk van een actuele vrees voor vervolging omwille van politieke redenen kan spreken.

Daarnaast wees u op de macht van de politici, die volgens u het veiligheidsapparaat van de staat controleren en deze kunnen inzetten (CGVS, p.7). Er dient echter te worden gewezen op uw verklaring dat (A.) tot de plaatselijke (Plateau) afdeling hoort van de PDP. Gezien de omvang van uw land en zijn federale systeem, waarbij de deelstaten over een eigen uitvoerende en wetgevende macht beschikken en een zekere autonomie hebben (zie landeninformatie), dient de invloed van (A.) buiten Plateau State aanzienlijk te worden gerelativeerd. Bovendien behoort de gouverneur van Edo State tot een andere partij dan de PDP (zie landeninformatie), wat de eventuele invloed van (A.) in Edo State verder zou bemoeilijken.

Uit dit alles blijkt dat de elementen die u aanbrengt niet van die aard zijn om te besluiten tot een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op herlijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

De door u in het kader van uw asielprocedure neergelegde documenten wijzigen bovenstaande vaststellingen niet. De foto's van u en uw broer werden hierboven reeds besproken. De diverse artikels uit de nationale en internationale pers geven informatie over de algemene toestand in uw land en vooral het religieuze geweld in en rond Jos maar vormen geen bewijs van de persoonlijke vervolging die u aanhaalde. De begeleidende brief en nota's bevatten geen nieuwe informatie of verklaringen die hierboven nog niet behandeld zijn. Uw geboortecertificaat en diploma landbouw tenslotte, bevatten persoonlijke en identiteitsgegevens waaraan hier niet meteen wordt getwijfeld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de rechtspleging

2.1. Verzoeker duidt, naast de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, aan als tegenpartij: *De BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door de Minister bevoegd inzake aangelegenheden die betrekking hebben op de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, met name de Minister van Asiel- en Migratiebeleid en de Staatssecretaris voor Asiel- en Migratiebeleid".*

2.2. De Raad wijst erop dat hij op grond van artikel 39/2, § 1 van voormelde wet van 15 december 1980 de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan bevestigen, hervormen, of, in bepaalde gevallen, vernietigen. In toepassing van § 2 van voormeld artikel doet de Raad uitspraak, bij wijze van arresten als annulatierechter over de overige beroepen wegens overtreding van hetzij substantiële, hetzij op straffe van nietigheid voorgeschreven vormen, overschrijding of afwending van macht. Onderhavige procedure situeert zich duidelijk onder de rechtsmacht van de Raad bepaald bij artikel 39/2, § 1 van de vreemdelingenwet en ressorteert niet onder de bepaling van artikel 57/6, eerste lid, 2° van de vreemdelingenwet, voorzien in artikel 39/2, § 1, derde lid van de vreemdelingenwet. De minister van en staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid kunnen derhalve niet als tweede verwerende partij worden aangeduid. Verzoeker maakt evenmin duidelijk waarom dit *in casu* wel het geval zou zijn.

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. Verzoeker voert in een enig middel de schending aan van artikel 1 van de Conventie van Genève, artikel 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet en de materiële motiveringsverplichting als beginsel van behoorlijk bestuur.

3.1.1. In hoofddorde, betreffende asiel, stelt verzoeker onder verwijzing naar artikel 62 van voornoemde wet dat de bestreden beslissing onvolledig en onjuist is gemotiveerd. Hij stelt onder het toepassingsgebied te vallen van artikel 1 van de Conventie van Genève en artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

Het blind geweld tussen moslims en christenen is een steeds terugkerend zeer in Nigeria. In vele staten blijven conflicten de kop opsteken en mensenlevens eisen. Ter staving citeert verzoeker het Algemeen ambtsbericht. De afgelopen weken nog vonden gevechten plaats waarbij minstens dertig mensen omkwamen en zeventig gewond raakten, hetgeen Secretaris-generaal van de VN Ban Ki-moon er toe bracht het willekeurig geweld te veroordelen. De Nigeriaanse overheden komen tekort in hun antwoord op het geweld, zoals de US Commission stelt in een rapport dat overigens door de commissaris-generaal zelf wordt aangehaald. De problemen die verzoeker kende kaderden in dit klimaat van interreligieus geweld en waarbij deze conflicten vaak een voorwendsel zijn voor afrekeningen. Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (CGVS) heeft in het administratief dossier verscheidene rapporten en artikels aangehaald die verzoekers relaas aantonen. Zelfs indien de bestreden beslissing twijfelt aan de persoonlijke aanval door zijn schoonvader A., dan nog dient men minstens te aanvaarden dat verzoeker slachtoffer was van het systematische religieuze geweld.

Betreffende de mogelijkheid van een intern vluchtalternatief in zijn geboorteregio Edo State verwijst verzoeker naar de *“Guidelines on international Protection: Internal Flight or Relocation Alternative”* van UNHCR. Gezien zijn verleden in Edo State kan men onmogelijk concluderen dat hij een intern vluchtalternatief heeft in deze staat. Vooreerst zal hij het psychologisch moeilijk hebben terug te keren naar de regio waar hij werd vervolgd. Bovendien wijst niets erop dat de mensen die hem in het verleden vervolgden niet opnieuw aan de macht kunnen komen. Ter illustratie haalt hij een krantenartikel aan waaruit blijkt dat de SDP zich opnieuw organiseert voor de komende verkiezingen en politici wegsnoept bij de PDP. Ook de PDP speelt, ondanks dat zij de gouverneur niet leverde, een belangrijke rol in Edo State. De Nigeriaanse president is lid van de PDP, zodat de PDP de veiligheidsdienst, het leger en de politie controleert.

Waar de bestreden beslissing motiveert dat A. lang heeft gewacht voor hij verzoeker aanviel stelt verzoeker een duidelijke verklaring te hebben gegeven. Het interreligieuze conflict was het ideale voorwendsel voor A. om zich eindelijk te wreken op verzoeker. Hoewel A. een machtspositie heeft was het gemakkelijker om het conflict uit te vechten binnen het geweld dat overal in Plateau State woedde.

Verzoeker kan onmogelijk aantonen dat hij door andere PDP politici wordt vervolgd en gelet op de onmogelijkheid om dit bewijs voor te leggen kan dit niet tegen hem worden gebruikt.

Aangaande de vervolging van zijn broer stelt verzoeker dat het noch voor hem noch voor zijn broer duidelijk was wat A. wou. Gezien zijn broer meekwam naar de meeting liep hij in de kijker en werd hij bang. Wat betreft de foto die verzoeker neerlegde van het lichaam van zijn broer *“stelt verzoeker nu vast dat hij zich vergist heeft en dat het hoogstwaarschijnlijk niet om zijn broer ging”*.

3.1.2. In ondergeschikte orde stelt verzoeker dat hij minstens in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming. Hij vreest onmenselijke en vernederende behandelingen nu hij als christen dreigt te worden vervolgd in het kader van interreligieuze conflicten.

2.2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen over volheid van rechtsmacht, hetgeen impliceert dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad die een onderzoek voert binnen de lijnen van het rechtsplegingsdossier en rekening houdend met het verzoekschrift dat de grenzen van het gerechtelijke debat bepaalt. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund.

Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4. De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan waarom een kandidaat-vluchteling al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikel 48/3 en 48/4. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

2.2.1. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en hij moet de waarheid vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). Zij mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *a.w.*, nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

Verzoeker verklaarde bij het CGVS dat zijn vader overleed in 2008. Even verder preciseerde hij dat zijn vader werd verwond aan zijn been naar aanleiding van een aanval op hun huis tijdens de rellen die in november 2008 plaatsvonden tussen moslims en christenen waaromtrent verzoeker stelde dat hij wist dat zijn schoonvader achter deze aanval zat en preciseerde omtrent zijn vader: *“De volgende maand in 2008 stierf hij”* (administratief dossier, stuk 4, p.2, 5). De geloofwaardigheid van verzoekers asielrelaas wordt echter op fundamentele wijze ondergraven doordat hij in de vragenlijst nergens ook maar enige melding maakte van het feit dat zijn vader zou zijn gedood door toedoen van zijn schoonvader en slechts melding maakte van een poging tot doodslag op hemzelf en van het feit dat zijn huis zou zijn platgebrand (administratief dossier, stuk 7, p.2). Redelijkerwijze kan worden aangenomen dat verzoeker, indien de dood van zijn vader daadwerkelijk zou kaderen binnen zijn asielrelaas en hij ervan overtuigd was dat deze te wijten was aan zijn schoonvader, hiervan toch enige melding zou maken in de vragenlijst. Dit klemt nog des te meer daar verzoeker niet enkel naliet dit te vermelden in de vragenlijst, doch tevens bij de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde: *“Vader overleed in maart 2009”* (administratief dossier, stuk 8, nr.13). Van verzoeker, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag worden verwacht dat hij alle elementen ter ondersteuning van zijn asielaanvraag op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, zeker de elementen die de directe aanleiding vormen van zijn vertrek of vlucht uit het land van herkomst. Hij dient dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk te doen en dit reeds van bij het eerste interview, daar op hem de verplichting rust om zijn volledige medewerking te verlenen aan de asielprocedure. Ondanks het feit dat de ‘Vragenlijst’ niet tot doel heeft een uitvoerig of gedetailleerd overzicht van alle elementen of feiten te geven, kon redelijkerwijze van verzoeker worden verwacht dat hij een essentieel element van zijn vervolgingsrelaas, *in casu* de dood van zijn vader ingevolge een aanval waaraan hij beweerdelijk kon ontsnappen (administratief dossier, stuk 4, p.5), zo volledig mogelijk en correct weergeeft.

Bovendien stelde verzoeker bij het CGVS dat zijn broer, die overleed op 7 juni 2010, zou zijn gedood in opdracht van A. en door mensen in politie-uniform. Zij zouden zijn broer hebben doodgeschoten toen deze trachtte te verhinderen dat de agenten verzoeker vonden. Blijkens verzoekers verklaringen zou dit incident tevens de directe aanleiding hebben gevormd voor zijn vlucht (administratief dossier, stuk 4, p.2, 5, 7). Derhalve is het wel erg bevreemdend dat verzoeker van dit alles in de vragenlijst nergens enige melding maakte (administratief dossier, stuk 7). Dat verzoeker, indien zijn broer naar aanleiding van zijn problemen en door A. zou zijn vermoord en hij ingevolge hiervan het land zou zijn ontvlucht, enerzijds dit niet zou vermelden in de vragenlijst doch anderzijds wel zou melden dat men hem trachtte te doden en zijn huis platbrandde, gebeurtenissen ingevolge dewelke hij het land blijkens het niet betwiste feitenrelaas aanvankelijk niet verliet, is geenszins aannemelijk. Dit klemt nog des te meer gelet op de foto die verzoeker ter staving van zijn relaas neerlegde en waarop volgens zijn beweringen zijn overleden broer zou afgebeeld staan (administratief dossier, stuk 10: documenten). Het artikel waarin deze foto werd gepubliceerd dateert immers van maart 2010, hetzij van enkele maanden voor de beweerde dood van verzoekers broer in juni 2010. Dat verzoeker, na confrontatie met een negatieve beslissing waarin hierop wordt gewezen, *post factum* stelt *“dat hij zich vergist heeft en dat het hoogstwaarschijnlijk niet om zijn broer ging”* is geenszins van aard om deze vaststelling te ontcrachten, doch doet verder afbreuk aan zijn geloofwaardigheid. Bij de neerlegging van de foto stelde hij immers uitdrukkelijk dat hij het erop afgebeelde lichaam had geïdentificeerd als zijnde het lichaam van zijn overleden broer (cf. *“I have positively identified this body they are carrying as that of my late brother (...).”*) en in het bijschrift bij deze foto werd door verzoeker bovendien aanvankelijk maart 2010 geschreven doch werd dit nadien doorstreept en vervangen door juni 2010.

Daarenboven is de door verzoeker geschetste gang van zaken in het geheel niet aannemelijk. Zo zou hij reeds een relatie hebben gehad met de dochter van A. sedert 1993, zouden zij een tweeling hebben gehad in 1995 en zouden zij hebben samengewoond van 1996 tot 2005 (administratief dossier, stuk 4, p.3). De commissaris-generaal motiveert met recht dat het, gelet op verzoekers verklaring dat A. vanaf het begin tegen deze relatie was gekant, gedurende meer dan tien jaar niets zou ondernemen om hen vervolgens in 2005 plots aan te vallen en zijn dochter te ontvoeren. Bovendien kon verzoeker niet nader duiden wanneer in 2005 hij zou zijn aangevallen en zijn vrouw en kinderen zouden zijn ontvoerd, en dit ondanks dat deze gebeurtenis het begin vormde voor zijn problemen in Jos (*ibid.*, p.5). Voorts is het weinig aannemelijk dat A. vervolgens opnieuw gedurende een hele periode niets ondernam en, indien hij verzoeker daadwerkelijk wilde doden, hem nadat hij in 2007 weigerde in te gaan op de eisen van A. slechts opnieuw aanviel eind 2008. Daarenboven is het evenmin geloofwaardig dat hij na deze mislukte

aanval wederom meer dan een jaar wachtte om verzoeker een tweede maal aan te vallen. De commissaris-generaal oordeelt in dit kader met recht dat verzoekers verklaring bij het CGVS dat A. een dekmantel nodig had, i.e. de religieuze rellen, niet kan worden gerijmd met de machtspositie die hij aan A. toedicht en met zijn verklaring dat A. door deze positie de dood van een persoon kon bevelen zonder strafrechtelijke vervolging te vrezen.

Het voorgaande klemt nog des te meer daar verzoeker niet het minste begin van bewijs bijbrengt ter staving van zijn voorgehouden reiweg per vliegtuig naar België en dienaangaande daarenboven ongeloofwaardige verklaringen heeft afegelegd. Hij kon niet preciseren met welke vliegtuigmaatschappij hij zou hebben gereisd noch waar hij zou zijn geland (administratief dossier, stuk 8, nr.34). Voorts kon hij bij het CGVS niet aangeven hoe hij reisde, bleek hij geen toelichting te kunnen geven bij de gebruikte documenten en wist hij niet onder welke naam hij zou hebben gereisd. Verzoeker beweerde tevens geen documenten te hebben gehad en nooit te zijn gecontroleerd (administratief dossier, stuk 4, p.8).

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten tot de ongeloofwaardigheid van verzoekers asielrelaas. Derhalve kan geenszins worden aangenomen dat verzoeker enige vrees voor vervolging dient te koesteren jegens zijn schoonvader.

Voor zover verzoeker betoogt ten prooi te zullen vallen aan het blind geweld tussen christenen en moslims, motiveert de commissaris-generaal op grond van de informatie in het dossier (administratief dossier, stuk 9: landeninformatie) met recht dat de religieuze rellen in Jos en omstreken plaatselijk van aard zijn, hetgeen overigens ook blijkt uit de informatie zoals door verzoeker geciteerd in zijn verzoekschrift (rechtsplegingdossier, stuk 1, p.3-4). Derhalve kan van verzoeker, mede gelet op zijn profiel en scholing (administratief dossier, stuk 7, p.1), redelijkerwijze worden verwacht dat hij zich om aan deze problemen te onttrekken elders in Nigeria zou vestigen. Zo zou hij, zoals terecht wordt aangehaald in de bestreden beslissing, kunnen terugkeren naar Edo State, waar hij geboren en opgegroeid is en waar de Esan, waartoe hij behoort, een belangrijke etnische groep uitmaken blijktens de informatie in het dossier. Dat verzoeker aldaar op heden nog enige vrees zou dienen te koesteren vanwege de SDP en ingevolge de feiten die achttien jaar geleden, in 1993 plaatsvonden in het kader van de verkiezingen wordt door hem geenszins aannemelijk gemaakt. Verzoeker haalt nergens ook maar enig concreet en objectief gegeven aan waaruit dit zou kunnen worden afgeleid. De commissaris-generaal wijst er in dit kader bovendien met recht op dat de SDP – die toen de verkiezingen won – van de macht werd verdreven door het militaire regime van president Abacha en dat pas in 1999 een nieuwe burgerregering aan de macht kwam, zonder de SDP. Derhalve is de huidige politieke situatie en machtsconstellatie grondig verschillend van deze in 1993 en is geen actuele vrees voor vervolging omwille van politieke redenen voorhanden. De louter algemene en ongefundeerde bewering van verzoeker dat de mensen die hem in het verleden vervolgden mogelijks opnieuw aan de macht zouden kunnen komen doet hieraan geen afbreuk.

De door verzoeker neergelegde documenten en informatie noch de in het verzoekschrift geciteerde informatie (rechtsplegingdossier, stuk 1; administratief dossier, stuk 10: documenten), bevat voor het overige enig gegeven dat afbreuk zou kunnen doen aan de voormelde, concrete vaststellingen.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.2.2. Verzoeker beroept zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen op geen andere elementen dan degene aan de grondslag van zijn asielrelaas. Gelet op de sub 2.2.1. gedane vaststellingen omtrent dit relaas en het interne vluchtalternatief waarover hij beschikt, toont verzoeker, de overige elementen in het dossier mede in acht genomen, niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien april tweeduizend en elf door:

dhr. W. MULS, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS